

kommunerne til at få adgang til indvendig besigtigelse og opmåling efter en retskendelse. Kommunerne kan altid træffe en aftale med ejeren om at få adgang til indvendig besigtigelse og opmåling.

Kommunal adgang til bolig eller erhvervslokaler kan alene anvendes i situationer, hvor der er en formodning om, at der kan være tale om større afvigelser i pligtige ejeroplyste data, som har indflydelse på skatteforhold eller modtagelse af offentlige ydelser.

Adgang til kontrolbesøg efter den foreslåede § 3, stk. 2, skal altid ske med mindst 14 dages varsel og mod forevisning af behørig legitimation. Kontrol i medfør af denne bestemmelse skal ske under iagttagelse af reglerne i § 10 i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligt.

I stk. 3 foreslås en hjemmel til, at økonomi- og erhvervsministeren kan foretage stedlig kontrol af kommunernes drift af registret. Tilsynet varetages indtil videre af Erhvervs- og Byggestyrelsen

Rigsrevisionen har påpeget, at der ikke i gældende lov findes hjemmel til, at økonomi- og erhvervsministeren kan føre tilsyn eller foretage sanktioner overfor kommunernes føring af og indberetninger til registret. Økonomi- og erhvervsministerens tilsyn har først og fremmest været baseret på en række ikke-retlige styringsmidler. Tiltagene har spændt fra henstillinger, dialog gennem kontakt- og arbejdsgrupper samt samarbejde om udvikling af vejledninger og statslige krav til et centraliseret register. Det er nogle af disse tiltag, som nu søges stadfæstet i lov. Tilsynet vil blandt andet ske gennem logisk og geografisk datakontrol og gennem regelmæssig overvågning af informationsflow til og fra registret.

Efter stk. 4 kan økonomi- og erhvervsministeren forlange udlevering af dokumentation eller kan gennemføre kontrol i samtlige kommuner. Bestemmelsen er alene tænkt anvendt som ministerens redskab til at føre kontrol med kommunernes løsning af opgaver med ajourføring og kontrol af eksisterende data, samt mulighed for at få oplysninger, data og dokumenter, som er nødvendige for, at ministeren kan drive BBR.

Til nr. 6

BBR-lovens adressebestemmelser har af historiske årsager hidtil være udformet således, at de kun gælder for bebyggede ejendomme og ejendomme, som er udstykket med henblik på bebyggelse.

I mange tilfælde vil det imidlertid være praktisk at kunne fastsætte adresser for ubebyggede arealer, som

f.eks. sportsanlæg, parker, legepladser, seværdigheder o.l., hvor mange mennesker opholder sig, og hvor det f.eks. kan være nødvendigt at alarmere politi, brandvæsen eller ambulance.

Bestemmelsen er udformet således, at den giver kommunalbestyrelsen mulighed for at fastsætte husnumre for sådanne ubebyggede arealer og anlæg efter samme principper som for bebyggede ejendomme.

Til nr. 7

Aktuelle udsagn fra 112 alarmcentralerne, politiet samt ambulance- og brandberedskabet viser, at synlige vejnavne- og husnummerskilte er en af de vigtigste forudsætninger for, at borgerne får hurtig hjælp i en ulykkesituation.

Efter de nuværende regler i BBR-lovens § 3 c, stk. 1, er en ejer kun forpligtet til at opsætte husnummerskilte, såfremt den pågældende kommune har meddelt ejeren et individuelt påbud eller har fastsat et generelt skilteregulativ for kommunen. Undersøgelser har vist, at kun godt 20 kommuner p.t. har fastsat et sådant generelt skilteregulativ.

Tidligere indeholdt de lokale politivedtægter generelle regler om, at en ejer var forpligtet til at opsætte husnummerskilte på sin ejendom. Med ikrafttræden af en ny standardpolitivedtægt (bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2005) den 1. juli 2005 er disse bestemmelser imidlertid bortfaldet.

Det foreslås derfor i stedet, at BBR-lovens § 3 c, stk. 1, ændres, således at den fastsætter en generel pligt for ejeren til at opsætte synlige husnummerskilte. I bestemmelsen præciseres det, at skiltet skal være synligt fra det adgangsgivende færdselsareal, dvs. fra det vejareal e.l. som f.eks. en ambulance vil ankomme fra.

Efter forslaget vil det herefter kun være nødvendigt for kommunalbestyrelsen at vedtage et skilteregulativ e.l., såfremt det ønskes at fastsætte nærmere og lokalt afpassede regler om skiltenes udformning og placering, belysning m.v. Den eksisterende § 3 c, stk. 2, omhandler denne situation.

Endvidere foreslås det at ændre loven således, at kommunalbestyrelsen ikke længere efter denne bestemmelse kan kræve skiltning af matrikelnummeret.

Til nr. 8

Der er tale om en konsekvensændring, der følger af, at kravet om skiltning med matrikelnummer udgår, da matrikelnummeret ikke længere har nogen praktisk betydning i forbindelse med adressering.